

НАЙ-ГОЛЪМОТО БОГАТСТВО

81

динъ старецъ и малъ четирма синове. Млади и пъргавибили тѣ, та затова старецътъ оставил цѣлата полска

работа на тѣхъ.

Веднажъ старецътъ повикалъ синоветѣ си и имъ казалъ:

— Деца мои, чувствавамъ, че скоро ще ви напустна. Мжно ми е да се раздѣля съ васъ, но такъвъ е животътъ. Вие стжпихте вече на краката си. И азъ се радвамъ, че ви виждамъ здрави и читави. Преди да умра, искамъ ди изпълните последната ми воля. Ето ви тая торба съ жълтици. Подѣлете си ги и тръгнете по широката земя. Следъ три години елате да ми кажете — кое е най-скжпото нѣщо на този свѣтъ.

Подѣлили синоветѣ жълтицитѣ и отишли, кой накжде-то види.

На третата година се завърнали.

Първиятъ синъ казалъ:

— Татко, кръстосахъ земята надлъжъ и наширъ. Видѣхъ много непознати свѣтове, различни люде. Захванахъ търговия и припечелихъ добри пари. Всичко, каквото пожелаехъ — имахъ го. Сега разбирамъ, че съ цената на златото мога да купя и човѣшки животъ.

Най-скжпото за мене сж паритѣ.

— Наистина, — казалъ смирено старецътъ, — за три години ти си припечелилъ твърде много.

Пристжпилъ вториятъ синъ.

— Татко, — казалъ той, — азъ никжде не ходихъ и нищо не видѣхъ. Мързѣше ме да заловя каква-годе работа. Похубаво ми бѣше да се излежавамъ подъ дебелата сѣнка на орѣха, отколкото да се потя за хората.